

عامل استواری پیوند دوستی/ مومن اندوهش در دل و شادی اش در چهره است

اسلام همانگونه که از مسلمانان می خواهد مومنان را مسرور کند، غمگین کردن دل مومنان یا بی احترامی به آنها را امری ناروا شمرده است.

خبرگزاری مهر- اسلام همانگونه که از مسلمانان می خواهد مومنان را مسرور کند، غمگین کردن دل مومنان یا بی احترامی به آنها را امری ناروا شمرده است.

آدمی بر حسب طبع انسانی اش چیزی را که موجب فرح و شادی او می شود دوست دارد؛ از این رو پیامبر خدا (ص) و ائمه اهل بیت (ع) همگان را تشویق کرده اند که هر دوستی بکوشد بر دوستش سرور و شادی وارد کند تا محبت و دلبستگی او نسبت به وی فزونی یابد، و این عمل را از برترین اعمال و محبوبترین آنها نزد خداوند شمرده اند.

پیامبر گرامی (ص) می فرماید: هر کس برادر دینی خود را با چیزی که موجب خوشحالی او می شود دیدار کند تا او را شاد سازد خداوند در روزی که او را دیدار می کند شادمان خواهد کرد.

شاد کردن قلب دوست در استوار کردن دوستی و پیوند ریسمان محبت نقشی بسزا دارد، ممکن است با خود بگوییم چگونه می توان قلب دوست را شاد کرد؟ این مسئله آن قدر پیچیده نیست، زیرا برای شاد کردن ایشان کافی است نکته ای ظریف یا داستانی هدفدار را برای آنها نقل کنید و یا هدیه ای به آنها بدهیم و یا آنها را به میهمانی دعوت کنیم و خلاصه راههایی وجود دارد که هر دوستی می تواند نسبت به دوستانش از آنها استفاده کند.

ممکن است گفته شود که خود من فردی غمگین و زندگی ام آکنده از مسئله و مشکلاتی است، چگونه می توانم دیگران را شاد و خوشحال کنم اگر چه گاهی این چنین است، ولی پسندیده آن است که انسان غمش را نهان کند و در میان مردم شادی کند. امام علی (ع) می فرماید: مومن اندوهش در دل و شادی اش در چهره اوست. (نهج البلاغه حکمت 333 ص 533)

دین مقدس اسلام همان گونه که از ما می خواهد به مومنان عطر سرور ببخشیم، غمگین کردن دل مومنان یا بی احترامی به آنها را امری ناروا شمرده و اهانت به مومن دست زدن به سینه و ناامید کردن او تماما اموری ناروا و حرام می باشد.

طبیعتا مردم نزد کسی که آنها را مسرور می سازد احساس راحتی می کنند، اما کسی که همیشه شکوه و شکایت می کند و دفتر بدبینی و شکست باز می کند مورد تنفر مردم است و هیچ کس همشینی او را نمی پذیرد و همگان ترجیح می دهند از او برکنار باشند.

کسی که مومنی را شاد کند خداوند او را از آفات دنیا و سختی های آخرت حفظ کند. در دنیا و آخرت او را پاداش خواهد داد و خداوند انسان هایی که دیگران را شاد و خوشحال می کند بسیار دوست و گرامی می دارد و این کار نزد خداوند محبوب تر است.

امام صادق (ع) می فرماید: هنگامی که مومن از قبرش برانگیخته شود صورتی در پیش روی او به راه می افتد و هرگاه شخص مومن صحنه ای از صحنه های وحشت زای روز قیامت ببیند آن صورت به او خطاب کند که: نترس و نهراس و غمگین مشو و بشارت باد تو را از سوی خداوند عزوجل و همین که او را به کرامت الهی بشارت می دهد خود را در برابر خدا می یابد و خداوند محاسبه آسانی از او به عمل می آورد و دستور می دهد او را به بهشت برند در حالی که همین صورت در پیش روی اوست. در این هنگام مومن خطاب به صورت می گوید: خداوند بر تو رحمت فرستد، نیکو خارج شونده ای بودی با من از قبر و پیوسته مرا به سرور و کرامت الهی بشارت دادی تا مرا به بهشت رساندی، تو کیستی؟! و صورت به او می گوید: من همان شادی و سرور هستم که تو در دنیا به قلب مومنان وارد کردی. (بحار الانوار ج 70 / ص 197)